

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “การถ่ายทอดความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนภาษาอังกฤษเป็นถ้อยคำแปลในภาษาไทย” ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์
2. การรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์การถ่ายทอดความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนนี้คือ

1. ข้อความต้นฉบับภาษาอังกฤษและข้อความฉบับแปลภาษาไทยที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายทั้ง 6 เรื่อง โดยหลักเกณฑ์ในการเลือกนวนิยายทั้ง 6 เรื่องคือ จะจงเลือกนวนิยายแต่ละเรื่องให้มีความแตกต่างกันในประเภทของนวนิยาย โดยอิงตามการแบ่งประเภทของนวนิยายจาก มัวร์ฟรี (Murphy, 1972, pp. 127-132 ; กุหลาบ มัลลิกะมาส, 2539 อ้างถึงใน ไพโรจน์ บุญประกอบ, 2539) โดยนวนิยายทั้ง 6 เรื่องนั้นจัดเป็นนวนิยายประเภทหนังสือขายดี และเป็นที่ยึดกันทั่วไปทั้งฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทย ดังนี้

1.1 ฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง Little lord fauntleroy โดย Frances Hodgson Burnett และฉบับแปลภาษาไทยเรื่อง ลอร์ดน้อยฟอนเติ้ลรอย แปลโดย เนื่องน้อย ศรีธธา นวนิยายเรื่องนี้จัดอยู่ในประเภทขบขัน

1.2 ฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง East wind: west wind โดย Pearl S Buck และฉบับแปลภาษาไทยเรื่อง ทาสประเพณี แปลโดย สันตสิริ นวนิยายเรื่องนี้จัดอยู่ในประเภทแนวสังคม

1.3 ฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง Of Mice and Men โดย John Steinbeck และฉบับแปลภาษาไทยเรื่อง เพื่อนยาก แปลโดย ประชา อดัตตร นวนิยายเรื่องนี้จัดอยู่ในประเภทจิตวิทยา

1.4 ฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง Heidi โดย Johanna Spyri และฉบับแปลภาษาไทยเรื่อง ไฮดี้แปลโดย วันเพ็ญ บงกชสถิตย์ นวนิยายเรื่องนี้จัดอยู่ในประเภทท้องถิ่นหรือลูกทุ่ง

1.5 ฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง The secret garden โดย Frances Hodgson Burnett และฉบับแปลภาษาไทยเรื่อง ในสวนรัก แปลโดย ศศิธร รัชนิ ณ อยุธยา นวนิยายเรื่องนี้จัดอยู่ในประเภทแสดงข้อคิด

1.6 ฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง Harry potter and the philosopher's stone โดย J.K.Rowling และฉบับภาษาไทยเรื่อง แฮร์รี่พอตเตอร์ กับ ศิลาอาถรรพ์ แปลโดย สุมาลิ นวนิยายเรื่องนี้จัดอยู่ในประเภทแฟนตาซีหรือแฟนตาซี

2. ข้อความต้นฉบับภาษาอังกฤษและข้อความฉบับแปลภาษาไทยที่ปรากฏเครื่องหมายวรรคตอนที่สามารถถ่ายทอดความหมายออกมาเป็นถ้อยคำแปลได้มี 6 ชนิด ดังนี้

2.1 เครื่องหมายจุลภาค (comma)

2.2 เครื่องหมายทวิภาค (colon)

2.3 เครื่องหมายอัฒภาค (semicolon)

2.4 เครื่องหมายเส้นขีดยาว (dash)

2.5 เครื่องหมายปรัศนี (question mark)

2.6 เครื่องหมายอัศเจรีย์ (exclamation mark)

การรวบรวมข้อมูล

1. เจาะจงเลือกข้อความต้นฉบับภาษาอังกฤษที่ปรากฏเครื่องหมายวรรคตอนที่สามารถถ่ายทอดความหมายได้ทั้ง 6 ชนิด และข้อความฉบับแปลภาษาไทยที่ปรากฏถ้อยคำแปลภาษาไทยของเครื่องหมายวรรคตอนจากนวนิยายทั้ง 6 เรื่อง

2. อ่านข้อความต้นฉบับภาษาอังกฤษและข้อความฉบับแปลภาษาไทย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่สามารถถ่ายทอดความหมายได้ พร้อมถ้อยคำแปลภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับความหมายของเครื่องหมายวรรคตอน

3. จัดเก็บข้อมูลการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่สามารถถ่ายทอดความหมายได้พร้อมถ้อยคำแปลภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนทั้ง 6 ชนิดนั้นลงในตาราง เพื่อความสะดวกในการจัดแบ่งประเภทของข้อมูลและการวิเคราะห์

4. พิจารณาและจัดแบ่งข้อมูลของการใช้เครื่องหมายวรรคตอนปรากฏอยู่ในนวนิยายทั้ง 6 เรื่องตามหน้าที่หลักของเครื่องหมายวรรคตอน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สำนักรวหาารูปแบบของคำที่ใช้ในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและแนวปฏิบัติในการเลือกใช้ถ้อยคำแปลในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับเครื่องหมายวรรคตอนในภาษาอังกฤษ และถ้อยคำแปลที่นิยมในการแปลมากที่สุดในแต่ละชนิดของเครื่องหมายวรรคตอนและประเภทของนวนิยาย โดยพิจารณาจาก

1.1 กระบวนการแปล ของ แคทฟอร์ด (Catford, 1974) และสัญญาวิ สายบัว (2540)

1.2 หน้าที่การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ของ จารวี กอร์ดอน (2542 อ้างอิงจาก อวรรณ นวายุทธ, 2542)

1.3 ชนิดของคำในภาษาไทย ของ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2541)

2. วิเคราะห์วจนลีลาที่ปรากฏ โดยยึดตามระดับวจนลีลาของ มาร์ติน โจส (Joose) ดังนี้

2.1 วจนลีลาตายตัว (frozen style)

2.1.1 สถานการณ์ทางสังคม ใช้เมื่อมีโอกาสสำคัญ เช่นในพระราชพิธีต่าง ๆ

2.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นแบบบุคคลที่ไม่เคยรู้จักกันมา

2.1.2 ก่อน

2.1.3 ลักษณะทางภาษา ใช้ภาษาที่หรูหรา มีรูปประโยคซับซ้อน

2.2 วจนลีลาเป็นทางการ (formal style)

2.2.1 สถานการณ์ทางสังคม ใช้เมื่อมีการกล่าวสุนทรพจน์ หรือให้โอวาท

2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นแบบบุคคลไม่เคยรู้จักกันมาก่อน

2.2.3 ลักษณะทางภาษา ใช้ภาษาที่สุภาพ รูปประโยคกระชับ ไม่เป็น

ธรรมชาติ

2.3 วจนลีลาหารือ (consultative style)

2.3.1 สถานการณ์ทางสังคม ใช้ในการติดต่อธุรกิจ หรือในชีวิตประจำวันที่

ทำงาน

2.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นแบบบุคคลที่ติดต่อกันภายนอก

2.3.3 ลักษณะทางภาษา ใช้ภาษาที่เป็นกลาง มีการใช้คำย่อ รูปประโยคไม่

ซับซ้อน

2.4 วัจนลีลาเป็นกันเอง (casual style)

- 2.4.1 สถานการณ์ทางสังคม ใช้กับคนในวงการเดียวกัน เช่นเพื่อนที่ทำงาน
- 2.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นแบบเพื่อนสนิท คนที่รู้จักคุ้นเคย

กัน

- 2.4.3 ลักษณะทางภาษา ใช้ภาษาที่เรียบง่าย มีการละคำที่ไม่สำคัญประโยค

2.5 วัจนลีลาสนิทสนม (intimate style)

- 2.5.1 สถานการณ์ทางสังคม ใช้ในบ้าน หรือที่ทำงาน
- 2.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นคนในครอบครัวเดียวกัน หรือ

คนที่สนิท

- 2.5.3 ลักษณะทางภาษา ใช้ภาษาที่สั้น กระชับ มีการละคำ

3. นับความถี่ของการเลือกใช้ถ้อยคำแปลในภาษาไทยที่ปรากฏในนวนิยาย และคิดอัตราความถี่ดังกล่าวเป็นจำนวนร้อยละของการเลือกใช้ถ้อยคำแปลในภาษาไทยทั้งหมด โดยแบ่งตามหน้าที่การใช้เครื่องหมายวรรคตอนของจารีต กอร์ดอน (2542 อ้างอิงจาก อรวรรณ นาวายุทธ, 2542) คือ เพื่ออธิบายความหรือขยายความ เพื่อแสดงรายการ และเพื่อแทนคำสันธาน ซึ่งความถี่นั้นคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } P = \frac{f \times 100}{N}$$

เมื่อ P แทนร้อยละ

f แทนความถี่ที่ต้องการเป็นร้อยละ

N แทนจำนวนความถี่ทั้งหมด